

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Waarom de beer de hele winter slaapt

Er was eens een klein Konijn, hij was altijd heel druk en ijverig in het bos bezig. Vlakbij woonde een grote, bruine oude Beer.

Nu viel Konijn in die tijd zijn burens nooit lastig. Hij bemoeide zich niet met hun huishouden en haalde geen trucjes uit zoals hij nu wel vaak doet. In de herfst verzamelde hij eikeltjes, noten en zijn konijntabak. Op een ijzige ochtend vertrok hij met Vos naar de boer; en terwijl Vos zich met de kippenhokken bezighield, plukte Konijn kool, trok rapen en verzamelde wortels en pastinaak voor zijn voorraadkelder. Als de winter aanbrak, liet hij nooit na zijn voorraad te delen met een rondzwerfende veldmuis of een reizende aardeekhoorn. Nu was de oude Beer er in die tijd niet tevreden mee om zijn eigen huishouden te doen, in de zon te dutten, in de zomer wilde honing te verzamelen en in de winter naar veldmuizen te graven. Hij zat vol kattenkwaad en haalde streken uit met iedereen. Van alle dieren in het bos was hij degene die het liefst het kleine Konijn lastigviel.

Zodra Konijn naar een nieuwe boomstronk verhuisde en zijn bakken met groenten en zijn voorraadkast aan het vullen was, kwam de oude Beer langs en nam al zijn voorraden mee.

Zodra Konijn zijn boomstronk vulde met droge, warme bladeren voor een zacht bed en het gezellig ritselde als hij erin kroop, kwam de oude Beer weer langs en probeerde zichzelf ook in het bed te persen, maar hij was natuurlijk veel te groot.

Eindelijk kon Konijn het niet langer uithouden en hij ging naar al zijn vrienden in het bos om hun advies te vragen.

De eerste die hij ontmoette, was Kikker, die aan de rand van de vijver zat met zijn poten in de lekkere, koele modder.

"Wat moet ik doen, Kikker?" vroeg Konijn; Beer zal me niet met rust laten."

"Laten we het aan Eekhoorn vragen" , zei Kikker.

Dus gingen de twee naar Eekhoorn die net noten zat te kraken in de boom.

"Wat moeten we doen, Eekhoorn?" vroeg Kikker; "Beer zal Konijn niet met rust laten."

"Laten we het aan Mol vragen," zei Eekhoorn, terwijl hij zijn noten liet vallen.

Dus gingen de drie naar de plek waar Mol net een kelder aan het graven was voor zijn nieuwe huis, en ze zeiden:

"Wat moeten we doen, Mol? Beer zal Konijn niet met rust laten."

"Laten we het aan Vos vragen", zei Mol.

Dus Mol, Eekhoorn, Kikker, en Konijn gingen naar de plek waar Vos achter een struik zijn staart aan het kammen was, en ze zeiden tegen hem:

"Wat moeten we doen, Vos? Beer zal Konijn niet met rust laten."

"Laten we naar Beer gaan", zei Vos.

Dus gingen ze allemaal mee met Konijn voorop, en ze zochten en zochten naar de oude Beer, maar ze konden hem niet vinden. Ze zochten en zochten nog verder, en toen gluurden ze in een holle boom. Daar lag de oude Beer, diep in slaap.

" Stt, stil", zei Vos.

Toen fluisterde hij tegen Kikker:

"Breng wat modder."

En hij fluisterde tegen Eekhoorn:

"Breng wat bladeren."

En hij fluisterde tegen Mol:

"Breng wat aarde."

En tegen Konijn zei hij: "Sta

klaar om te doen wat ik je zeg."

Dus bracht Kikker modder, Eekhoorn bracht bladeren, Mol bracht aarde, en Konijn stond klaar.

Toen zei Vos tegen Konijn: "Maak de holle boom van Beer dicht."

Dus nam Konijn de modder, de bladeren en de aarde, en hij stopte het gat in de holle boom vol. Vervolgens hamerde hij overal hard met zijn twee achterpoten.

Toen ze gingen allemaal naar huis, want ze dachten dat de oude Beer nooit meer uit de holle boom zou komen. Nou, de oude Beer sliep en sliep, maar na een tijdje werd hij wakker en deed hij één oog open. Hij zag geen zonneschijn, dus dacht hij dat het nog nacht was, en hij ging weer slapen.

Na nog een tijdje werd hij weer wakker, hij hoorde buiten de regen, en de sneeuwvlagen maar binnen was het heerlijk warm en droog.

"Wat een lange nacht", bromde de oude Beer, en hij krulde zijn poten op en ging weer slapen.

Deze keer sliep hij gewoon door, en sliep en sliep totdat het erg warm begon te worden in de boomstam, en hij in zijn dromen het getrippel en gekwetter van vogels buiten hoorde. Toen werd hij wakker, rekte zich uit en schudde zichzelf. Hij wreef met zijn poten over zijn ogen, porde de modder, de bladeren en de aarde weg, en ging naar buiten. En wat zag hij tot zijn grote verrassing? Het was een ijskoude nacht geweest en het bos was kaal toen hij was gaan slapen, en nu was het bos prachtig groen. Oude Beer had de hele winter geslapen! "Dat was nog eens een fijne, lange nachtrust," bromde de oude Beer, terwijl hij naar het huis Konijn vertrok om te zien of hij iets lekkers had als ontbijt. "Volgende herfst, ga ik weer lekker slapen."

Dus elke lente en elke zomer speelt de oude Beer nog spelletjes met Konijn en houdt hem voor de gek, maar als de herfst aanbreekt, kruipt hij weg naar een warme, donkere plek om te slapen tot de lente.

En dat geldt ook voor zijn kleinkinderen, en sindsdien ook voor zijn achterkleinkinderen.